

"אירוע הביפרים טלטל את עולמי לכמה חודשים"

סמ"ר ש', בת 22, תושבת שערי-תקווה
אנליסטית באמ"ן, בוגרת אולפנת אלקנה ושנת מכינה ב"צה"ל"

עוטפים, מתעניינים, מתייעצים. יש גם אוכל של בית, חיבוקים, נשיקות, הרבה הערכה וגאווה – וזה נותן לה כוח להמשיך ולעשות את הכי טוב שהיא יכולה עבור המדינה.

ש': מבחינת אורח חיים דתי – חשוב לדעת מה באמת משמעות לי כחיילת דתיה בצבא, ולהביע את זה בצורה ברורה: לעצמי, למפקדים ולחברים סביבי. במבט כללי יותר, כדאי לגשת לכל משימה או אתגר בגישה חיובית – זה קלף מנצח שישפיע ישירות על איך ייראה השירות שלך. כדאי גם לדעת מה עושה לך טוב ולשלב את זה בתוך השגרה – בהפסקות, בבקרים, לפני השינה או בזמן בית. השירות יכול להיות מאתגר, אבל אם אפשר ליהנות ממנו – אז למה לא?

ש', אילו הזדמנויות היו לך בעקבות התפקיד?

הכרתי חברים לחיים. השפיעתי בפועל על ביטחון המדינה, וגם על חיי אזרחים. רכשתי יכולות אישיות ומקצועיות, וחתמתי להמשך שירות בקבע בתפקיד שנמצא בליבת העשייה הביטחונית.

מילה לסיום?

לפני המלחמה השיח על הצבא היה כשלב בדרך לקריירה, עוד שורה לקורות חיים. אני חושבת שזה לא צריך להיות העניין. אנחנו כאן כדי להגן על המדינה. עכשיו זה תורנו לתת מעצמו – מעל ומעבר, גם אם לפעמים זה אומר לוותר על עצמנו למען משהו הרבה יותר גדול מאיתנו.

צילום: אריק סולטן

סמ"ר ש' עם אמה יעל

ילדים. שלוש הבנות הגדולות שלנו שירתו בצה"ל באותו הזמן. היו הרבה סופי שבוע של ערמות כביסה בירוק זית. גם לפני המלחמה ש' שימשה בתפקיד אינטנסיבי ומלא אחריות. אחרי 7.10 נוספו לה עוד משימות, מתחים, וגם תפקיד פיקודי. היא עמדה בזה בכבוד ואנחנו גאים בה מאוד.

על אילו כלי התמודדות הייתן ממליצות לחיילות בתקופה הזו?

יעל: לכל אחת יש את העוגנים שלה – הורים, אחים, חברים, בסיס, משפחה מורחבת. הבית הוא שובר הגלים. מאפשר לעצור, לנשום, להיטען. ש' חוזרת כל סופ"ש שני הביתה, ואנחנו

במקום שבו אני אחראית לגמרי על החיים הדתיים שלי. אני צריכה לבחור איך לשלב את הרוח והערכים – בין אם במעשים ובין אם בשיח שלי.

ספרי על דמות משמעותית שהיא שותפה לדרך

אמא שלי, יעל, שתמיד תמכה שאתגיים. לאורך כל הדרך היא הקשיבה, ייעצה, ואפילו למדה את המונחים מהשירות שלי. אנחנו משתדלות לדבר לפחות פעמיים בשבוע, ובכל חמישי כשאני חוזרת הביתה אנחנו עושות יחד זמן איכות עם ריכולים ובישולים.

יעל, איך את חווה את השירות שלה מאז 7.10? ש' היא השנייה מתוך חמישה

מה את עושה בצבא?

אני משרתת באגף המודיעין של צה"ל כאנליסטית תוכן ומידע.

איך נראים הימים האלה?

לא משעמם. יש משמרות, פרויקטים ומשימות אישיות. זה תפקיד עם עצמאות מחשבתית ותחושת משמעות יומיומית שאין לה תחליף. מבחינה חברתית המקום מדהים והחברים מכילים מאוד, גם מבחינה דתית.

איפה היית ב-7.10?

הייתי בבית. ביום ראשון כבר חזרתי לבסיס ונכנסנו למתכונת חירום. נוספו משמרות לילה ויציאות ל-24 שעות פעם בשבועיים. מאז – עוד לא חזרנו לשגרה ועובדים בדופק גבוה.

האם המלחמה גרמה לך לראות את התפקיד אחרת?

גם לפני המלחמה עבדנו במתח מבצעי, אבל עכשיו אני מבינה עוד יותר כמה חשוב להיות אקטיבית – להרים את היד, לשאול או להעיר על מקומות שלא מקבלים מספיק התייחסות. למדתי שאני צריכה להיות חדה ודעתנית, אבל גם עם ענווה בעבודה, בעיקר בגלל המשמעות האדירה והעדינה שיש לתפקיד.

ספרי על אירוע משמעותי שהיה לך מהשנה החולפת

כל אירוע הביפרים הביא לשינויים בגזרתי, וטלטל את עולמי לכמה חודשים שהיו עבורי אתגר גדול, בעיקר כמפקדת.

מה האתגר הרוחני בתפקיד?

הקונפליקט בין האמונה לבין המציאות הביטחונית המורכבת. מעבר לכך, לראשונה אני נמצאת